

დაპირუნებთ სასტუმრო „სპორტს“

საჯაროების პირობებში აღარაფერი იმალევა. ეს, ცხადია, კარგია, მაგრამ ხშირად ჭორ-მართალი ისე აირევა ერთმანეთში, რომ, თუ პირველწყაროდან არ მიიღე ინფორმაცია, შეიძლება გაუგებრობის აბლაბულაში გაეხვე. ნათქვამია: დაფიქრდი რას ამბობ, მაგრამ ორჯერ დაფიქრდი რთაც წერო...

ამ დღეებში რედაქციაში გვირეკავენ, გვახსენებენ, რომ ამ 15-20 წლის წინათ თბილისში გვექონდა სასტუმრო „სპორტს“, მერე ის საკავშირო დაქვემდებარების ორგანიზაციის გადასცეს და საკუთარი სასტუმროს პატრონები, სხვის ხელში შეგვტურდნენ დაგვიჩინეს.

„დააყენეთ საკითხი, რომ სასტუმრო დაგვიბრუნონ! ის ორგანიზაცია, რომელმაც სასტუმრო „სპორტს“ თავის დროზე გახუცებინა, ხელში ჩაიგდოს, ახლა სხვაგან გადადის. ნუთუ საქართველოს საპორტსაქომი არ დაიბრუნებს ნაგებობას?!“ და ა. შ. და ა. შ.

ტელეფონით დავუკავშირდი საქართველოს საპორტსაქომის თავმჯდომარის მოადგილეს ვ. ლომიძეს.

ვ. ლომიძე: სასტუმრო „სპორტს“ 1977 წლამდე ემსახურებოდა როგორც ჩვენს ნაკრებ გუნდებს, ასე ჩამოსულ სპორტსმენებს. იმ წელს მთავრობის გადაწყვეტილებით სასტუმრო გადაეცა ავტომატიკისა და ჰიდრაულკის საკავშირო ცენტრალურ სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ფილიალს არენდით. ამ ფილიალისთვის ახალი ნაგებობის მშენებლობა დაიწყო რეაბილიტაციის ფაზაშია. ჩვენც ცხადია, მუდამ გავსოვდით და გვასოვდა „სასტუმრო“. ახალი სასტუმროს აგება, მოგვსენებთ, დიდ ხარჯებს მოითხოვს და უფლება არ გვქონდა, ქართული სპორტის ესოდენ საჭირო სახსრები ახალი სასტუმროს ასაგებად დაგვებანდებინა. ჩვენც მოუთმენლად ველოდებით ყოფილი სასტუმროს გამოთავისუფლებას. ახლა ეს დრო დადგა. ერთი კია, სამუშაოების დროზე დამთავლება საშური საქმიანია. ამას მოითხოვს ქართული სპორტის ინტერესები. სასტუმრო „სპორტს“ მის კანონიერ მფლობელს დაუბრუნდება.

პრეტენდენტთა ტურნირის საორგანიზაციო კომიტეტი, რომლის პირველი სხდომა გუშინ გაიმართა, ორგანიზაციის ხელმძღვანელობს და პირველ სხდომას თავმჯდომარეობდა საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის თავმჯდომარე, ჯადრაკში რესპუბლიკური ფედერაციის თავმჯდომარე ვ. ჩხეიძე. სხდომას ესწრებოდნენ საქართველოს სპორტსაქომის, სპორტული საზოგადოებებისა და უწყებების, სამინისტროებისა და ცალკეული ორგანიზაციების ხელმძღვანელები მუშაეები, ჟურნალისტები. განიხილეს ტურნირის მალაღონეზე ჩატარებასთან დაკავშირებული გადაუდებელი საკითხები. მოსამზადებელი სამუშაოები დღეიდანვე დაიწყება.

სხდომის შედეგები შეაჯამა ვ. ჩხეიძემ.

50-იანი წლების დასაწყისში საკავშირო ველოსპორტის სარბიელ-ზე ამობრწყინდა ოთარ დადუნაშვილის „ვარკვლავი“, სპრინტერისა, რომელმაც სულ მოკლე დროში დაიწყო უმაღლესი სპორტული მწვერვალები. გახდა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი და როგორც ქვეყნის ნაკრების წევრმა, მელნიკის ოლიმპიურ თამაშებშიც მიიღო მონაწილეობა. ოთარ დადუნაშვილის მოსვლა დიდ სპორტში იმითაც იყო ნიშანდობლივი, რომ მან, ფაქტობრივად, შეცვალა, ახე ვთქვით, დიდეროზა ჩამოართვა მანამდე აღიარებული და დაუმარცხებელ სპრინტერს აგორ აბალიტოვს.

ფოტო „დუნოს“ არქივიდან.

პრეტენდენტთა ტურნირის საორგანიზაციო კომიტეტი მუშაობას შეუდგა

პალტა შორის მსოფლიო პირველობის პრეტენდენტთა ტურნირი კარს მოგვადგა. ეს ასპარეზობა 10 ოქტომბრიდან დაიწყება ბორჯომში. შეიქმნა საორგანიზაციო კომიტეტი, რომლის პირველი სხდომა გუშინ გაიმართა. ორგანიზაციის ხელმძღვანელობს და პირველ სხდომას თავმჯდომარეობდა საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის თავმჯდომარე, ჯადრაკში რესპუბლიკური ფედერაციის თავმჯდომარე ვ. ჩხეიძე. სხდომას ესწრებოდნენ საქართველოს სპორტსაქომის, სპორტული საზოგადოებებისა და უწყებების, სამინისტროებისა და ცალკეული ორგანიზაციების ხელმძღვანელები მუშაეები, ჟურნალისტები. განიხილეს ტურნირის მალაღონეზე ჩატარებასთან დაკავშირებული გადაუდებელი საკითხები. მოსამზადებელი სამუშაოები დღეიდანვე დაიწყება.

სხდომის შედეგები შეაჯამა ვ. ჩხეიძემ.

საპაგური პატაგორიის მსაჯის ნოღაა მიენიჭათ:

ტყვის სროლაში — თენგიზ ხერხეულიძეს (თბილისი, „შევარდენი“), გიორგი ბექთაშვილს (თბილისი, შეიარაღებული ძალები).

მხატვრულ ტანვარჯიშში — ლალი დოლიძეს (თბილისი, „შევარდენი“).

საერთაშორისო და რუსულ შაშიში — სერგო თომაშვილს (თბილისი, „შევარდენი“).

სამხედრო-გამოყვებით მრავალჭიღში — ვალერი ერანოსიანს (თბილისი, „დინამო“).

სამხედრო-სპორტულ მრავალჭიღში — ივანე ანტონჩენკოს (თბილისი, „დინამო“).

კრივში — ალიხან ხატოვეს (თბილისი, „შევარდენი“).

საპარტიალო სსრ უნივერსალი კულტურისა და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტის ორგანო

ОРГАН ГОСУДАРСТВЕННОГО КОМИТЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ

5 საქაბაზგარი, ოთხშაბათი, 1990 წ.

№ 168 (10 837) • შპანი 8 კაპა.

გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან

თვე-სასწაული!

აბვისტოში სპორტის მოყვარულთა უფრადდება ძირითადად ამერიკის შეერთებული შტატების ჩრდილოეთისკენ, ვაშინგტონის შტატის ქალაქ სიეტლისკენ იყო მიმართული. კეთილი ნების რიგით მერე თამაშებზე საქართველოდან ათი სპორტსმენი გაემგზავრა. მართალია, თავისუფალი სტილის მოკიდევ და ვით გლობალიზმმა „გვიხსნის ზღვარზე“ მოიპოვა კეთილი ნების თამაშების ჩემპიონობა, მაგრამ უხამართლობა იქნება, ერთხელ კიდევ არ მოვიხსნიოთ ენის ლამაზი გამარჯვება თავის ტრადიციულ მეტოქესთან — ამერიკელ გოლიათ ბრიუს ბაუმარტნერთან.

სამი ქართველი ძიულდისტი ასპარეზობდა აშშ-ში და სამივე მედლებით დაჯილდურდა: ამირან ტოტიკაშვილმა თავისი შემტევი კიბობით უველა მოხიბლა, მეტოქენი დიდი უპირატესობით დაამარცხა და „ოქრო“ დაიმსახურა. კობა კურტაძე და ვლადიმერ დეგუბაძე მხოლოდ მესამეინი აუვნენ, მაგრამ ისეთი დიდი კონკურენციის პირობებში, როგორშიც ისინი მოხვდნენ, ესეც წარმატებაა.

მოკიდევებს კარგად აუბა მხარის ვახტანგ იაკობაშვილმა — ჩვენმა საუკეთესო ზუთიდეშმა — მან ვერცხლის მედალი მოიგო. დანარჩენი ჩვენი სპორტსმენები უმედლოდ დარჩნენ. თუმცა, აქ ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ უმრავლესობა კეთილი ნების თამაშების დეპუტატნი ვახლდათ, ხვინა უპველიაშვილისა და ნუგზარ ფოფხაძის მერვე გუნდური ადგილი კი სპორტის ისეთ „წმინდა ამერიკულ“ სახეობაში, როგორც კებურთია, ნამდვილად იმსახურებს უფრადებას.

ერთდროულად ორი მსოფლიო რეკორდი გაუშვობებსა ველოსპრინტში ვლადიმერ ადამაშვილმა, და ეს შექმლო ერთი რბოლით — ვიტში ასპარეზობისას. 200-მეტრიანი დისტანცია მან 10,099 წამში დაფარა. ეს შედეგი საუკეთესოა

ტურნირი საქმე კი იყო, მებრამ..

სოველი თვითმხილველი დაგვეთანხმება, რომ ესოდენ შინაარსიანი და მრავალფეროვანი „შვილკაცა“ ჩვენში ჯერ არ გამოართულა. მონაწილეთა სარეკორდო რაოდენობა, დაძაბული სატურნირო ბრძოლა, სენსაციები, დამატებითი დროები... ეგაა სამწუხარო, რომ მოედნიდან მოთამაშის გაძევებისა და მუშტი-კრივის მოქმენიეც გავხდით.

და მინც, ტურნირი უფრო იმით არის ღირსსასწავლო, რომ პირველად მის ისტორიაში, შევიბრებამო ქუთაისის „ილია“ ჩიება და თამაშ-თამაშ გაუსწორდა ყველა მეტოქეს. ქუთათურთა შევიდეულმა, მიუხედავად იმისა, რომ საერთოდ პირველად თამაშობდა შეიდეკაცს, ქუთის სასწავლებელი გაცვეთილი ჩაუტარა თბილისის გუნდებს, რომლებსაც ბარე სამ-ოთხ მეჭობრებაში უასპარეზობათ. აივლებმა ითამაშეს გაშლილად, სწრაფად, ხელთ და მასპინძლებს ცხადად დაუმტკიცეს, თუ რამდენად მცდარი და არაფრისმომტანი ყოფილა რაგბის, მით უფრო კი — შეიდეკაცს თამაშის ისეთი სტილი — ერთთავად ძალი-სმიერ თამაშს, უფრო კი მეტოქის გაქვლვას, პირისაგან მიწისა მის აღგვას რომ ისახავს უმთავრესს მინხად. ერთი სიტყვით „აია“ ვაკეს „მოვიდა, ნახა, გაიმარჯვა“ და ქუთაისის გაიყოლა თბილისობისკენ-ღემიანი სპილენძის ლნგარი, აქამდე შედეკაცში დედაქალაქელთა სიმდიერის ნიშად რომ მიიჩნეოდა. დაუფარავად უნდა ითქვას: გამარჯვებულები მთელი თავით აღე-

მეტებოდნენ ტურნირის ყველა სხვა მონაწილეს. მაგრამ ეს სულაც არ ნიშნავს იმას, რომ ამ სხვებს ცუდად ეთამაშოთ, ან შევიბრება უინტერესო ყოფილიყო. პირაქით. თუ პირველ დღეს მხოლოდნელი ბევი არაფერი მომხდარა, კვირას ასპარეზობა დიდი სენსაციით დაიწყო: თავის ქვეგაუფში მერე ადგილზე გასულმა ქიათურის „იმერეთმა“, ეტყობა, გაითვალისწინა „სათაფლი“ და „აკადემიის“ წინა დღის მავალით, როცა ეს გუნდები „ელმაქალ“ მარცხდა დაუდგნენ, და გასაქანი არ მისცა რკინიგზელებს: ჯერ გაუთანაბრა ანგარიში, შემდეგ მეტოქე შევიდომავე დაიჭირა და დაწინაურდა, ბოლოს კი მარჯანი-შვილის სოლო-გარდევამ მოიგერია და ლანგრის ორგზის მფლობელი „ელმაქალი“ პირველობისათვის ბრძოლას გამოაკლო.

ამასობაში „აია“, „შევარდენმა“ და „უნევერსიტეტმა“ სამ-სამი გამარჯვებით ასევე გაიკაფეს. გზა ნახევარფინლისაკენ, სადაც ტურნირის მშვენება გამოდგა „შევარდენი“ — „იმერეთის“ შეხვედრა. ფიცხელი თამაშის ძირითადი დრო

— 14 წუთი — ფრედ დამთავრდა, დამატებითი დროის მე-10 (!) წუთზე კი შევარდენელმა კვარაცხელიამ უეტრად შეაგლო არეკინ და, ქუთათურებისა არ იყოს, ბოლო დრომდე შეიდეკაცს არდამფასებელი თავისი გუნდი ფინალში გაიყვანა. ერთი სიტყვით, წლებადნელი შევიბრებების ფინალში „შვილკაცას“ ორი ახალბედა შეხვდა ერთმანეთს.

მაგრამ ფინალამდე იყო სხვა თამაშებიც, რომელთაგან აღსანიშნავია მესამე ადგილისათვის ბრძოლაში „იმერეთის“ „უნევერსიტეტთან“ გამარჯვება. ქვეგაუფში ერთობ მარბდა და კარგად ნავარჯიშებმა სტუდენტებმა მოუგეს ქიათურელებს და ახლაც წინ იყვენენ, მაგრამ თამაშის ბოლო წუთზე „იმერეთმა“ ლელოთი გაათამაბრა ანგარიში, მათმა დაპირწყველმა ბ. ბურჯანაძემ კი ლელო ძველი მდგომარეობიდან გარდასსა და „იმერეთმა“ რევანში აიღო;

ფინალის წინ ყველას აინტერესებდა, თუ რას დაუპირისპირებდა „შევარდენი“ და, კერძოდ, მისი ლიდერი ნიკა იურიანი „აიას“, რომლის შეკავებაც მანამდე, თანაც

